

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 363/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Драгана Ранђеловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр. 686/17 од 10.09.2019. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1 278/19 од 02.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Ранђеловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр. 686/17 од 10.09.2019. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1 278/19 од 02.12.2019. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К бр. 686/17 од 10.09.2019. године оглашени су кривим и то окривљени ББ због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији а окривљени АА због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци у које им се урачунава време проведено у притвору у периоду почев од 08.11.2017. године до 24.11.2017. године а обавезани су и да плате судски паушал у износу од по 10.000,00 динара и на име трошкова поступка износ од 16.000,00 динара док је окривљеном ББ изречена и мера безбедности одузимања предмета (наведених у изреци пресуде). Истом пресудом окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио и кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези са чланом 33. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу ЗКж1 278/19 од 02.12.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и бранилаца окривљених, а наведена првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр. 686/17 од 10.09.2019. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1 278/19 од 02.12.2019. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адв. Драган Ранђеловић, због битних повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и члана 439 тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Ранђеловића, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП је неоснован док је у преосталом делу недозвољен.

У односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је суд пресудом прекорачио оптужбу на начин што је у уводном делу пресуде као и у оптужном акту, означено да је окривљени АА оптужен због кривичног дела из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији а да је оглашен кривим због другог кривичног дела односно кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ, те да на тај начин нема идентитета између оптужног акта и пресуде а сходно одредбама члана 420. став 1. ЗКП

Истакнути наводи захтева за заштиту законитости по оцени Врховног касационог суда не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Оптужним предлогом ОЈТ из Лесковца Кт. 492/18 од 05.10.2018. године, оптуженом ББ и АА је стављено на терет извршење кривичног дела из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези са чланом 33. КЗ а оптуженом АА и извршење кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ. У уводном делу пресуде Основног суда у Лесковцу посл. бр. К. 686/2017 од 10.09.2019. године наведено је да је поступано „у предмету кривице окр. ББ и др. због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа у саизвршилаштву из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 33. КЗ и др.“ а изреком пресуде окривљени су оглашени кривим и то ББ због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку

и пореској администрацији а окривљени АА због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика док је истовремено окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио и кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези са чланом 33. КЗ.

Поступајући на описани начин, по ставу Врховног касационог суда, првостепени суд није прекорачио оптужбу.

Наиме, одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. У складу са тиме, објективни идентитет између оптужбе и пресуде постоји уколико пресуда има за основу не само идентичан догађај из прошлости, већ у битном не сме изаћи из чињеничног описа тог догађаја како га је дала оптужба и то посебно у погледу радње извршења и других битних елемената кривичног дела, а у супротном, суд нарушава овај законом постављени захтев објективног идентитета између оптужбе и пресуде.

У конкретном случају, нема никакве несагласности између чињеничног описа кривичног дела у пресуди и оптужби а наводима у поднетом захтеву да постоји несагласност између уводног дела пресуде и образложења пресуде не указује се на ову повреду поступка.

Стога Врховни касациони суд оцењује неоснованим наводе захтева браниоца окривљеног АА да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП те је захтев заштити законитости браниоца окривљеног применом члана 491. став 1. ЗКП, одбио као неоснован.

У преосталом делу, захтев за заштиту законитости суд је одбацио.

Наиме, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног као разлог подношења захтева означава и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП које представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека али повреду из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП бранилац окривљеног уопште не образлаже, па је нејасно у чему се иста састоји те захтев у односу на ову повреду нема прописан садржај. Повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног образлаже сопственим чињеничним ставом о постојању неотклоњиве стварне заблуде код окривљеног „који није ишао за тим да он у своје име понуди службеним лицима евентуални договор....него је иступао као преводилац у име првоокривљеног чије је налоге преводио те није био свестан да чини кривично дело што су поступајући судови пропустили да утврде“ а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, имајући у виду одредбу члана 485. став 4. ЗКП у којој су таксативно набројани разлози због којих окривљени преко свог браниоца може поднети овај ванредни правни лек не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

С`тога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Мила Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић